

LE PARA...LE PARA...

Οδεύοντας προ πέντε ημερών προς την τέταρτη σε πληθυσμό πόλη του Κονγκό-Μπραζαβίλ, το Nkayi, πέρασα από το Dolisie για να παραλάβω τον τοπικό Εφημέριο που θα με συνόδευε στο Nkayi, τον αγαπητό π. Παύλο, Διευθυντή του ορθοδόξου ορφανοτροφείου «Αγ. Ευστάθιο». Ωστόσο, ήθελα να εκμεταλλευτώ την ευκαιρία αυτή για να περάσω δύο ώρες απερίσπαστος μόνον με τα ορφανά παιδάκια μας, αφού κανείς δε γνώριζε –εσκεμμένως- την διέλευσή μου από την πόλη.

« Le para...le para... » φώναξαν τα μικρά μου μόλις είδαν το αυτοκίνητο να σταματά στην είσοδο του ιδρύματος κι έτρεξαν αυθόρμητα να με αγκαλιάσουν, τραβώντας τα ράσα μου, προσπαθώντας να σκαρφαλώσουν πάνω μου!

«Le para»! Ο μπαμπάς!! Τι μαγική λέξη για έναν άγαμο κληρικό που μπορεί να μην απέκτησε τα δικά του κατά σάρκαν παιδιά, αλλά ο θεός του έδωσε δεκάδες μικρά για να αναστήσει και κάποιες χιλιάδες...μεγαλύτερα για να διαποιμάνει. Τούτα τα παιδιά, ορφανά, άπορα, εγκαταλελειμμένα στο δρόμο ή και ανεπιθύμητα στο ευρύτερο οικογενειακό περιβάλλον τους, γι' αυτό και εκδιωγμένα από αυτό... «Ιδού εγώ και τα παιδιά α μοι έδωκεν ο θεός» (Ησ. 8,18)!